

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko małoletnim A. S. (1) i K. S. (2)

reprezentowanym przez matkę M. S.

o obniżenie alimentów

1. z dniem 1 października 2016 roku obniża alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2010 roku w sprawie VII C 560/09 od powoda K. S. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci K. S. (2) urodzonego (...) i A. S. (1) urodzonej (...) z kwoty 1100 (jeden tysiąc sto) złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie na każde z dzieci, tj. z łącznej kwoty miesięcznie 2200 (dwa tysiące dwieście) złotych do łącznej kwoty miesięcznie na dwoje dzieci 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych, płatne do rąk matki M. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddała,
3. na czas trwania postępowania w trybie zabezpieczenia zobowiązuje powoda K. S. (1) do płacenia alimentów na rzecz jego małoletnich dzieci K. S. (2) urodzonego (...) i A. S. (1) urodzonej (...) w kwocie po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie na każde z nich, tj. łącznie 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych, płatne do rąk matki M. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat obniżając tym samym na czas trwania postępowania alimenty ustalone uprzednio w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2010 roku w sprawie VII C 560/09, poczynając od 1 października 2016 roku,
4. w pozostałym zakresie wnioszek o zabezpieczenie oddała,
5. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania,
6. kosztami postępowania obciąża powoda K. S. (1) i nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych z opłaty wniesionej przez powoda w kwocie 600 (sześciuset) złotych, ustalając że wysokość opłaty powinna wynosić 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

K. S. (1) wniósł o obniżenie alimentów określonych w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt VII C 560/09, które to jest zobowiązany łożyć na rzecz swoich małoletnich dzieci : **K. S. (2)** i **A. S. (1)**, z kwoty 1.100 złotych miesięcznie na każde z nich do kwoty 600 zł miesięcznie od dnia 1 marca 2016

roku, płatne do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletnich M. S., a także o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu K. S. (1) wskazał, iż od czasu wydania wyroku rozwodowego jego sytuacja materialna znacznie się pogorszyła, albowiem poprzednio zarabiał 7.300 złotych netto miesięcznie, obecnie zarabia 2.800 zł mniej, co spowodowane było niezawinioną przez niego zmianą miejsca zatrudnienia, związanego z likwidacją jego uprzedniego stanowiska pracy. Powód wskazał, iż obecnie jako osoba ze średnim wykształceniem technicznym nie jest w stanie znaleźć zatrudnienia za wyższą stawkę, podnosząc jednocześnie, iż matka małoletnich pozwanych, zarabia obecnie więcej niż przed wydaniem wyroku rozwodowego, tj. 4.800 zł netto miesięcznie w miejsce 3.500 zł. Powód podniósł również, iż w związku z koniecznością opuszczenia po rozwodzie wspólnie zajmowanego mieszkania zmuszony był do zaciągnięcia kredytu hipotecznego na zakup mieszkania, którego rata wynosi 1.900 zł (k. 1-4).

W odpowiedzi na pozew matka małoletnich pozwanych **M. S.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu. W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wskazała, iż do tej pory powód systematycznie realizował swój obowiązek alimentacyjny, lecz od jesieni 2013 roku zaprzestał realizacji szeroko ustalonych przez Sąd Okręgowy w Warszawie kontaktów z dziećmi. Kontakty te jako forma opieki ojca nad dziećmi były uwzględniane w sprawie o rozwód przez Sąd Okręgowy podczas ustalania poprzedniej wysokości alimentów. Przedstawicielka ustawowa podniosła również, iż od czasu orzekania o alimentach w sprawie rozwodowej, wzrosły potrzeby dzieci, a także jej samej. Stwierdziła, iż jest dotknięta dystrofią obręczowo-kończynową, powodującą jej stałą niepełnosprawnością w stopniu znacznym. Natomiast, jak podniosła dalej w uzasadnieniu, ich małoletni syn K. S. (2), u którego pojawiły się tiki i nasilające się bóle głowy, najprawdopodobniej odziedziczył po niej patogen dystrofii i wymaga dalszej, kosztownej diagnostyki oraz rehabilitacji. Przedstawicielka ustawowa wskazała również na konieczność jego konsultacji psychologicznych i psychiatrycznych oraz wadę wzroku, a także alergię, wymagające leczenia u alergologa. Wskazała nadto na dodatkowe, pozaszkolne zajęcia syna, poza rehabilitacją i wizytami u psychologa, wymieniła naukę języka angielskiego. Wskazany przez przedstawicielkę ustawową uśredniony miesięczny koszt utrzymania małoletniego K. S. (2) wynosi jej zdaniem nie mniej niż 2.600 złotych miesięcznie, w której to kwocie nie zostały uwzględnione: pełen koszt rehabilitacji, konsultacji psychologicznych oraz koszty diagnostyki molekularnej, które w ocenie przedstawicielki ustawowej stanowią niezaspokojone potrzeby jej syna.

W odniesieniu do małoletniej pozwanej A. S. (1), jej matka podniosła, iż w związku z wadą kręgosłupa, wymaga ona noszenia wkładek ortopedycznych, pozostaje również pod opieką alergologa, a także uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego i zajęcia taneczne. W ocenie przedstawicielki ustawowej uśredniony miesięczny koszt utrzymania córki to obecnie nie mniej niż 2.600 zł. Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wskazała również, iż na koszt jej rehabilitacji, związanej z przechodzoną chorobą składają się leki w cenie 100 zł miesięcznie, a także zabiegi rehabilitacyjne w cenie 900 – 1200 zł za 10 zabiegów oraz sprzęt rehabilitacyjny – 530 zł. Podniosła, iż w skali roku uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 57.847 zł. Dalej, wskazała ona również, iż powód nabył w dniu 25 stycznia 2010 roku w wyniku zawartych umów majątkowych własność lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. o powierzchni ok. 49 m², wobec czego nie był zmuszony do kupna kolejnego mieszkania i zaciągnięcia na ten cel kredytu hipotecznego. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów zwróciła również uwagę na fakt, iż sprawując opiekę nad dziećmi, wykonuje tym sposobem część swego obowiązku alimentacyjnego, czego nie robi jej były mąż.

Pismem z dnia 22 lipca 2016 roku powód wniósł o zabezpieczenie powództwa, poprzez zawieszenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci w części tj. w kwocie powyżej 600 zł dla każdego z pozwanych oraz zawieszenie postępowania egzekucyjnego zmierzającego do wykonania orzeczenia z dnia 9 kwietnia 2010 roku sygn. akt VII C 560/09 w części dotyczącej obowiązku świadczeń alimentacyjnych powyżej 600 zł dla każdego z uprawnionych.

W uzasadnieniu wniosku powód wskazał, iż nie jest obecnie w stanie spłacać alimentów w orzeczonej wysokości, które reguluje tylko ze względu na zaciągniętą pożyczkę (k. 269-271).

W odpowiedzi przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wniosła o oddalenie wniosku o zabezpieczenie, podnosząc, iż powód nie uzyskuje z posiadanej przez siebie nieruchomości żadnych przychodów, podczas gdy mógłby ja wynajmować lub sprzedać, jak również nie wykazał braku możliwości znalezienia zatrudnienia o zbliżonym do poprzedniego wynagrodzeniu (k. 310-315).

Pismem z dnia 21 września 2016 roku powód wskazał, że za usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich pozwanych uznaje, wynikające z załączonych przez ich przedstawicielkę ustawową kwoty: 436,64 zł w odniesieniu do K. S. (2) oraz 365,61 zł w stosunku do A. S. (1) (k. 362-363).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (2) lat 16 (ur. (...)) i **A. S. (1)** 12 lat (ur. (...)) są dziećmi pochodzącymi z małżeństwa powoda K. S. (1) i M. S., które zostało rozwiązane przez **rozwód**, wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia **9 kwietnia 2010 roku** w sprawie o sygn. akt VII C 560/09. W punkcie 3. powyższego wyroku kosztami utrzymania małoletnich dzieci obciążono oboje rodziców, ustalając udział powoda w ich ponoszeniu na kwotę łączną 2.200 zł miesięcznie, tj. 1100 zł na każde dziecko, płatną do rąk M. S. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Powyższym wyrokiem ustalono również kontakty powoda z małoletnimi pozwanymi w co drugi weekend miesiąca, poczynając od piątku, godziny 18:00 do niedzieli, godziny 20:00, każdego 24-tego grudnia od godziny 18:00 i w pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia; w latach nieparzystych w pierwszy dzień świąt Wielkanocnych; w okresie wakacji jeden miesiąc, w latach parzystych w lipcu; jeden tydzień ferii zimowych, w latach parzystych pierwszy tydzień, zgodnie z zawartym przez strony porozumieniem wychowawczym.

okoliczności bezsporne, ponadto ustalone na podstawie: wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2010 roku, w sprawie o sygn. akt VII C 560/09, k. 45-46 akt sprawy SO w Warszawie o sygn. VII C 560/09; odpisu skróconego aktu urodzenia K. S. (2), k. 7 akt sprawy SO w Warszawie o sygn. VII C 560/09; odpisu skróconego aktu urodzenia A. S. (1), k. 8 akt sprawy SO w Warszawie o sygn. VII C 560/09; odpisu skróconego aktu małżeństwa K. S. (1) i M. S., k. 9 akt sprawy SO w Warszawie o sygn. VII C 560/09.

W chwili orzekania o rozwodzie K. S. (1) zarabiał 7100-7200 zł netto, zaś M. S. 2600 zł netto miesięcznie. Rodzice małoletnich pozwanych byli wówczas współwłaścicielami lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul. (...) o powierzchni 48,23 m² i wartości 300.000 zł, obciążonego służebnością osobistą na rzecz T. S., własność którego umową darowizny z dnia 25 stycznia 2010 roku przeniesiona została do majątku osobistego powoda. Z kolei spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w W. przy ul. (...) o powierzchni 55,70 m² i wartości 370.000 zł, w którym strony zamieszkiwały, a wchodzące w skład majątku osobistego powoda, umową darowizny z dnia 25 stycznia 2010 roku przeniesione zostało na M. S., za ustanowieniem na rzecz powoda prawa użytkownika przedmiotowej nieruchomości, które miało trwać do czterech miesięcy od momentu wygaśnięcia służebności osobistej T. S. na nieruchomości przy ul. (...).

dowód: umowa darowizny w formie aktu notarialnego, k. 66-70; protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt VII C 560/09, k. 42-44 akt SO w Warszawie w sprawie o sygn. akt VII C 560/09; zawiadomienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. o dokonaniu wpisu, k. 71-73.

Wobec narastających konfliktów we wspólnie zajmowanym po rozwodzie mieszkaniu K. S. (1) wyprowadził się z niego w kwietniu 2010 roku. W związku z faktem, iż należące do powoda mieszkanie przy ul. (...) w dalszym ciągu zajmowane było przez T. S., K. S. (1) w dniu 22 kwietnia 2010 roku zaciągnął kredyt hipoteczny w (...) S.A. na kwotę 325.000 zł, za który zakupił mieszkanie przy ul. (...) w P.. T. S. zmarł w (...) roku, zajmowane przez niego mieszkanie przy ul. (...) będące własnością powoda jak twierdzi powód - wymagało generalnego remontu i nie nadawało się do zamieszkania.

dowód: umowa o kredyt hipoteczny wraz z załącznikami, k. 7-17; kserokopia aktu zgonu T. S., k. 74; zeznania powoda K. S. (1), k. 415-418;

Powód **K. S. (1)** posiada wykształcenie średnie techniczne, ma 49 lat. Wobec likwidacji jego departamentu w dotychczasowym miejscu pracy, zdecydował się w dniu 19 stycznia 2016 roku przyjąć ofertę zatrudnienia w (...) Sp. z o.o., na stanowisku (...) Managera z wynagrodzeniem w wysokości 4.755 zł netto miesięcznie. Obecnie na miesięczne koszty jego utrzymania składa się rata kredytu hipotecznego w wysokości ok. 1700 zł, koszt czynszu mieszkania w P. w wysokości ok. 530 zł i związane z nim dodatkowe wydatki na media w kwocie ok. 200 zł, koszt czynszu mieszkania przy ul. (...) w wysokości 407 zł, opieka zdrowotna w LuxMed w kwocie 82 zł, a także raty kredytów konsumenckich i ich ubezpieczenie w kwocie ok. 550 zł, nie wliczając to kosztów wyżywienia i zaspokajania dodatkowych potrzeb. Powód choruje na jaskrę, w związku z którą wymaga leczenia okulistycznego. Mieszkania przy ul. (...) zostało przez powoda wystawione na sprzedaż za cenę ok. 300.000 złotych, ale nie zostało jeszcze sprzedane. Powód nie realizuje obecnie przyznanego mu prawa do kontaktów z dziećmi, ograniczając się do kontaktu telefonicznego.

dowód: umowa o pracę, k. 5; świadectwo dojrzałości, k. 6; umowa kredytowa, k. 287; zestawienie wydatków, k. 288; potwierdzenia przelewów, k. 233-239, 241-247, 278-279, 285, 289-297; kopia zeznania podatkowego, k. 174-189; lista rachunków bankowych, k. 190-199; polisa ubezpieczeniowa, k. 225-231; karta informacyjna dyżuru okulistycznego, k. 364-367, skierowanie na konsultację, k. 368; historia choroby, k. 369-373; karta informacyjna, k. 374-381; zaświadczenie lekarskie, k. 382-385; umowa pośrednictwa sprzedaży nieruchomości, k. 386; tabela opłat za telefon, k. 387-388; faktura, k. 389-390; informacja o fuzji banków, k. 394-397; zeznania powoda K. S. (1), k. 415-418, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych M. S., k. 418-419.

Matka małoletnich pozwanych **M. S.** ma 46 lat, pracuje jako specjalista do spraw logistyki, uzyskując wynagrodzenie w wysokości 3.873 zł miesięcznie. Choruje na dystrofię obręczy barkowej i biodrowej, w związku z którą orzeczono wobec niej stały znaczny stopień niepełnosprawności. Postępująca choroba wymaga rehabilitacji w postaci kinezyterapii oraz masażu, których koszt wynosi ok. 100 zł za jeden zabieg, a także przyjmowania leków za ok. 100 zł miesięcznie. W związku z problemami finansowymi M. S. pożyczyła od swojej przyjaciółki J. P. we wrześniu 2016 roku kwotę 650 zł.

dowód: kopia zeznania podatkowego, k. 150-155; zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, k. 202; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 75-76, 144-145; zaświadczenie, k. 142, 146; skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne, k. 143, 147; wynik analizy DNA, k. 148-149; zeznania J. P., k. 414-415; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych M. S., k. 418-419.

Małoletni pozwani zamieszkują wraz z matką M. S.. Małoletni pozwany **K. S. (2)** jest uczniem I klasy technikum informatycznego. W związku z wykryciem u niego odziedziczonego po matce patogenu, prowadzącego do powstania dystrofii, wymagane są dalsze konsultacje neurologiczne i stała opieka lekarza neurologa oraz rehabilitacja, na którą jednak nie chce uczęszczać. Małoletni korzystał również z konsultacji psychologicznych, a w związku z uczuleniem na pyłki – z opieki alergologa. Poza zajęciami szkolnymi, uczy się również prywatnie języka angielskiego. Małoletnia pozwana **A. S. (2)** ma obecnie 13 lat. Z racji uczuleń korzysta z konsultacji alergologicznych, natomiast w związku z wadą kręgosłupa chodzi w butach z wkładkami ortopedycznymi. Spośród zajęć pozalekcyjnych, uczęszcza prywatnie na język angielski oraz na kurs taneczny. Powód wykupił dla małoletnich pozwanych abonament w L. (...), gdzie mogą korzystać z prywatnej opieki medycznej. Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb K. S. (2) potrzeba około **1.800 złotych miesięcznie**, taka kwota jest również potrzebna na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. S. (1).

Na koszty te składając się : ok. 800 złotych na wyżywienie każdego z dzieci, 300 złotych na pokrycia kosztów mieszkaniowych na każde z dzieci, 300 złotych na ubrania i buty, 300 złotych na opłaty szkolne, zajęcia edukacyjne i inne dodatkowe koszty nauki, 100- 200 złotych na inne potrzeby i wydatki np. kieszonkowe, bilet, dodatkowe usługi.

dowód: faktury, k. 85, 88, 125-128, 130-141, 158, 162, 203-212, 322-356; 400-412; dowody wpłaty, k. 89, 157, 159, 161, 163; rachunki, k. 129, 156, 160; bilety, k. 357; karty historii choroby, k. 79-84, 91-94; wynik analizy DNA, k. 86-87, zaświadczenie lekarskie, k. 90; konsultacja alergologiczna, k. 95-104, 113-122; treść wiadomości elektronicznych, k. 108-112; umowa o świadczenie usług turystycznych, k. 123, dowód wpłaty za zajęcia artystyczne,

k. 124; wiadomości e-mail, k. 248, 251; wydruki LuxMed, k. 249-250, 252-263; zeznania powoda K. S. (1), k. 415-418; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych M. S., k. 418-419.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zebranych w aktach sprawy, a także w oparciu o zeznania świadka J. P. oraz na podstawie dowodu z przesłuchaniu stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego. Sąd dał wiarę zeznaniom J. P., a także powoda K. S. (1) i przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych M. S., bowiem ich zeznania były rozsądne, a także wzajemnie się uzupełniały, tworząc logiczną całość.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić tak jak w orzeczeniu, a w pozostałym zakresie oddalić.

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Rodzice są zobowiązani w pierwszej kolejności do ponoszenia kosztów utrzymania swoich dzieci. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Oba te czynniki są ważne w równym stopniu. Z kolei w myśl art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana owa może polegać zarówno na zwiększeniu się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a co za tym idzie wzrostem kosztów ich zaspokajania, jak również na zmniejszeniu się majątkowych lub zarobkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie od czasu wydania przez Sąd Okręgowy w Warszawie wyroku w sprawie o rozwód z dnia **9 kwietnia 2010 roku** (sygn. akt VII C 560/09) nastąpiły istotne zmiany w sytuacji stron uzasadniające weryfikację poprzednio ustalonego obowiązku alimentacyjnego K. S. (1). Ustalono zostało iż K. S. (1) zarabia obecnie 4.755 zł netto miesięcznie, zaś przed rozwodem zarabiał 7100-7200 zł netto miesięcznie. Tak więc jego zarobki zmniejszyły się o kwotę ponad 2.000 złotych miesięcznie. Sąd uznał za wiarygodne jego zeznania w zakresie braku możliwości znalezienia lepiej płatnej pracy, bowiem z doświadczenia życiowego i logiki wypływa wniosek, że nikt normalny nie chce zarabiać mniej, jeśli może zarabiać więcej. Tak więc gdyby K. S. (1) mógł mieć lepiej płatną pracę to zapewne – zdaniem Sądu – by ją podjął dla poprawy swojej własnej sytuacji życiowej, zwłaszcza, że ma obowiązki alimentacyjne i kredytowe. Powód posiada wykształcenie średnie techniczne, zaś jego poprzednie miejsce pracy zostało zlikwidowane. Tak więc K. S. (1) ma obecnie niższe możliwości zarobkowe, ponadto zaciągnął kredyt na zakup własnego mieszkania. Zwrócić tu jednak należy uwagę, iż K. S. (1) miał możliwość wynajmu mieszkania na ulicy (...) w W. i nadal ma możliwość jego sprzedaży za kwotę ok. 250 -300 tysięcy złotych, dzięki czemu może spłacić częściowo lub w całości swoje zobowiązania kredytowe, co znacząco poprawiłoby jego sytuację ekonomiczną. Powód może zmienić cenę sprzedaży lokalu na ul. (...) będącego jego wyłączną własnością, tak aby skutecznie doprowadzić do sprzedaży. Brak gotowości zmniejszenia ceny lokalu, którego nikt ze cenę dotychczasową nie chce kupić jest nielogiczny i stanowi – zdaniem Sądu – przejaw uporu i nieracjonalnego gospodarowania własnym majątkiem.

Co do kosztów utrzymania małoletnich pozwanych to – zdaniem Sądu – obecnie potrzeba na każde z dzieci ok. **1.800 złotych miesięcznie**, na co składając się : ok. 800 złotych na wyżywienie każdego z dzieci, 300 złotych na pokrycia kosztów mieszkaniowych na każde z dzieci, 300 złotych na ubrania i buty, 300 złotych na opłaty szkolne, zajęcia edukacyjne i inne dodatkowe koszty nauki, 100- 200 złotych na inne potrzeby i wydatki np. kieszonkowe, bilet, dodatkowe usługi. Wskazać należy, że pomimo schorzeń małoletniego K. S. (2), ma on zapewnioną prywatną opiekę medyczną, opłacaną przez ojca w firmie (...), zaś M. S. wskazała, iż jedynym lekarzem, jakiego nie chciałaby mu zmieniać jest alergolog. Przyznała ona również, iż jej syn, pomimo zaleceń, nie chce uczęszczać na rehabilitację. Co prawda, w związku z chorobą zwiększyły się finansowe potrzeby M. S., która sama wymaga obecnie rehabilitacji i leczenia, jednakże po orzeczeniu rozwodu zwiększyły się również znacznie jej zarobki. Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych zarabiała bowiem w 2010 roku 2.600 zł netto, podczas, gdy obecnie jej miesięczna pensja wynosi 3.873 zł netto miesięcznie. Na uwagę zasługuje również fakt, iż w sprawie rozwodowej kwestia alimentów

rozwiązana została przez porozumienie pomiędzy ojcem i matką małoletnich pozwanych, zaś ich uzasadnione potrzeby oraz ich koszt nie był wówczas precyzyjnie ustalany. Z tego też względu małoletni pozwani, zgodnie z twierdzeniami ich matki, mogli pozwolić sobie do tej pory na liczne zajęcia pozalekcyjne, wyjścia do kina czy teatru. Obecnie przy pogorszeniu się sytuacji finansowej K. S. (1) dzieci nie mogą liczyć na zaspokojenie wszystkich swoich życzeń, lecz na zaspokojenie potrzeb usprawiedliwionych, być może rezygnując z zajęć dodatkowych jeśli rodzicom brak na ten cel środków. Zajęcia dodatkowe są wskazane, ale nie są konieczne. Możliwość dodatkowej edukacji uzależniona jest od środków jakimi dysponują rodzice dzieci.

W zakresie roszczenia o obniżenie alimentów od dnia 1 marca 2016 roku, Sąd uznał, iż w związku z brakiem zaległości po stronie powoda w ich regulowaniu miał możliwości ich płaceni i nie ma podstaw do zwrotu ich części, jako że zostały one już zużytkowane na zaspokojenie potrzeb małoletnich pozwanych.

Zgodnie z art. 730 § Kodeksu postępowania cywilnego w każdej sprawie cywilnej można żądać udzielenia zabezpieczenia. Wskazane żądanie może zgłosić każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, zaś interes prawny istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie – art. 730¹ § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego, przy czym zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia. Artykuł 730¹ § 1 k.p.c. nakłada więc na osobę wnoszącą o dokonanie zabezpieczenia obowiązek uprawdopodobnienia takiego związku między proponowanym sposobem zabezpieczenia a celem postępowania i wykonaniem orzeczenia zapadłego w sprawie, że nieudzielenie zabezpieczenia uniemożliwiłoby lub poważnie utrudniło osiągnięcie tego celu lub wykonanie orzeczenia.

W związku z udowodnieniem przez powoda jego twierdzeń w zakresie, w jakim jego powództwo zostało uwzględnione, Sąd zdecydował się uwzględnić w tym samym stopniu również jego wnioski o zabezpieczenie. Z racji możliwości zaskarżenia zapadłego w niniejszej sprawie wyroku, powód ma bowiem interes prawny w żądaniu zabezpieczenia do czasu prawomocnego zakończenia sprawy. Dlatego też w punkcie 3. orzeczenia na czas postępowania w trybie zabezpieczenia zobowiązano powoda do płacenia alimentów na rzecz małoletnich pozwanych w kwocie po 900 zł miesięcznie na każde z nich, tj. 1800 zł łącznie, od dnia 1 października 2016 roku, płatne do rąk ich przedstawicielki ustawowej M. S. do 10. dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W pozostałym zakresie wnioski o zabezpieczenie został oddalony, jako nieuprawdopodobniony.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego.

Wobec wniesienia przez powoda wyższej niż należna opłaty od pozwu, na podstawie art. 80 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.), zwrócono powodowi nadpłaconą kwotę w wysokości 240 zł.